

РЕШЕНИЕ

№ 9490

гр. София, 10.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7553** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 16-10-48/24.03.25г на ИД на ДФЗ против Решение № 77/28.02.25г на КЗД.

В жалбата се сочи, че Решението е мат.незаконосъобразно и необосновано, моли се за отмяната му, претендират се разноски. Твърди се, че няма извършени нарушения по чл.14 и чл.15 от ЗЗДискр, нито чл.10 от ВПЗС на ДФЗ създава непряка дискриминация по чл.4 ал.3 от ЗЗДискр-неравно третиране по признак „увреждане“ на служители, отсъствали повече от бмесеца поради заболяване. Редът за определяне и изменение на заплатите са уредени в ЗДС и в Наредбата за заплати на служителите в дър.администрация, като К. не е получила увеличение на заплатата и не е допусната до участие в процедура по конкурентен подбор не заради неравностойното й третиране. К. е имала отработени по-малко от 6 месеца през 2022г, поради което съгл. чл. 6 от НУРОИСДА не е подлежала на годишна атестация за 2022г. Липсата на годишна оценка препятства участието на К. в конкурсната процедура- чл. 30 ал.1 и ал.2 от НУРОИСДА. КЗД не е взела предвид, че чл.11 ал.1 т.1 от НЗСДА възпроизвежда чл.67 ал.5 от ЗДС, т.е. има законова регламентация. Дори да се изпълни ПАМ, наложена от КЗД и да се променят ВПЗС на ДФЗ/които са вътрешнослужебен акт/, то уредбата как са изменят заплатите е законово уредена в посочените разпоредби на ЗДС и съответно в НЗСДА. В съд.заседание жалбоподателят не се представлява. В писмени бележки на юрк.П. жалбата се поддържа и се прави възражение за прекомерност на адв.хonorар на насрещната страна.

Ответникът КЗД не се представлява в съд.заседание. В писмено становище на юрк.К. се сочи, че Решението отговаря на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК, претендира се юрк.възнаграждение, прави се възражение за прекомерност на хонорара на жалбоподателя. Соци се, че е разпределена док.тежест съгл. чл.9 от ЗЗДискр, безспорно е налице нарушение по чл.14 и чл.15 от ЗЗДискр, като трябва да се вземе предвид чл. 243 от КТ/принцип на равно възнаграждение/. Спазен е проц.ред на ЗЗДискр, като са изяснени относимите факти, обсъдени са доказателствата и възраженията, установените факти доказват нарушенията.

Заинтересованата страна Д. Н. К. от [населено място] не се явява или представлява в съд.заседание. В писмени бележки сочи, че жалбата е неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ. Решението отговаря на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК, като КЗД е препоръчал на МС на РБ да измени чл.11 от НЗСДА/която също създава неравно третиране/. Налице е противоречие между НЗСДА/норм.акт/ и ЗЗДискр/закон/, като следва да намери приложение законът-ЗЗДискр.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с жалба вх.№ 44-00-564/13.02.24 на К. до КЗД, коригирана с уточняващи жалби вх.№ 44-00-772/28.02.24г/същата и с вх.№ 44-00-796/29.02.26г-изпратена по пощата/ и вх.№44-00-917/11.03.24г. Уточняващите 2 бр. жалби са депозирани в резултат на указания от КЗД от 23.02.24г и 06.03.24г. Видно от жалбата и уточняващите жалби, претендира се нарушение по чл.14 и чл.15 от ЗЗДискр и извършена дискриминация от ИД на ДФЗ по признак „лично положение“. Твърди се, че К. е служител на ДФЗ от м.06.06г/над 17.5 години/, като през м.10.23г заплатите са увеличени със задна дата- от 01.01.23г. Това е единственото увеличение на заплати за последните 3 години. К. нямала годишна оценка за 2022г- защото нямала отработени 6 месеца през 2022г/била в продължителен отпуск поради онкологично заболяване/, поради което не получила увеличение на заплатата на осн. дискриминационен според нея чл.10 от Вътрешните правила за заплатите на служителите в ДФЗ, утвърдени от ИД на ДФЗ на 18.01.23г, както и не била допусната до участие в конкурсен подбор за „главен експерт“ на осн. чл.30 от НУРОИСДА. Соци още, че от м.04.23г е с 91% трайно намалена работоспособност, но е на работа.

При така депозирани жалби, с Разпореждане № 162/15.03.24г на Председателя на КЗД е образувана преписка № 63/24г и е определен 3членен състав. Предмет на преписката е само нарушение по чл.14 и чл.15 от ЗЗДискр.

С уведомление от 25.03.24г КЗД указва на К., че на осн. чл. 9 от ЗЗДискр следва да представи факти, въз основа на които да се направи предположение, че е налице дискриминация. На 04.04.24г К. отправя запитване до КЗД- да ѝ се уточни какви факти да представи. Не ѝ е отговорено от КЗД, респ. и К. не сочи факти по чл.9 от ЗЗДискр, както ѝ е било указано от КЗД.

С писмо от 19.06.24г КЗД уведомява ИД на ДФЗ за жалбата/само за нарушение по чл.14 и чл.15 от ЗЗДискр/.

На 02.07.24г ИД на ДФЗ депозира становище по жалбата, видно от което:

1/ С ПМС № 108/09.08.23г на МС на РБ се увеличават индивидуалните основни месечни заплати със задна дата от 01.01.23г, въз основа на годишните оценки за 2022г - за всички които са в трудови или служебни правоотношения с ДФЗ към 01.01.23г; съгл. чл. 12 от НЗСДА увеличаването на заплатата се прави въз основа на последната годишна оценка; съгл. чл.67 от Постановление № 108/09.08.23г за изпълнение на дър.бюджет на РБ за 2023г – конкретното увеличение на заплатите следва да се извърши въз основа на годишната оценка за 2022г; индивидуалните заплати в ДФЗ са увеличени със Заповед № 03-РД/4593/02.10.23г на ИД на ДФЗ - при стриктно спазване на чл.12 от НЗСДА, чл.67 от Постановление № 108/09.08.23г, чл.67 ал.5 т.1 от ЗДСл;

2/ Към 01.01.23г К. е „старши експерт“ в отдел „Прилагане на схеми и мерки за подпомагане-РА“ в Областна Дирекция-Х., като няма годишна оценка за 2022г - на осн. чл. 6 ал.3 от НУРОИСДА/няма отработени най-малко 6 месеца през 2022г/. На това основание тя, както и други служители в КЗД не са получили увеличение на заплатите от 01.01.23г, като за всички служители се прилага един механизъм и се спазват едни и същи норми.

3/ Тя е получила увеличение на заплатата си със Заповеди на ИД на ДФЗ през 2017г, 2018г, 2019г, 2020г, 2021г- при спазване на същата тази нормативната уредба.

4/ Съгл. чл. 30 от НУРОИСДА, за да участва във вътрешен конкурс през 2023г за по-високата длъжност „главен експерт“, К. следва да има годишна оценка за 2022г/а няма/. Поради което тя и други служители не са допуснати до участие в конкурентния подбор.

Въз основа на Доклад на докладчика по преписката, насрочено е заседание на КЗД за 19.11.24г, за което са призовани К. и ответник- ИД на ДФЗ. Ответникът не се явява в заседанието, но депозира на 18.11.24г писмено становище до КЗД с приложено доказателство- от 07.05.24г ИД на ДФЗ е сменен. На заседанието се явява К., която заявява, че не желае помирително производство.

Постановено е обж. Решение № 77/28.02.25г на КЗД, с което : 1/ установено е извършено от ИД на ДФЗ нарушение по чл.14 и по чл.15 от ЗЗДискр; 2/ налага се на ИД на ДФЗ глоба от 500лв за извършена дискриминация по признаци „възраст“ и „лично положение“; 3/ установено е, че чл.10 от ВПЗС на ДФЗ, утвърдени на 18.01.23г, създават неравно третиране/непряка дискриминация по чл.4 ал.3 от ЗЗДискр/ по признак „увреждане“ - спрямо държавни служители, които са отсъствали повече от 6 месеца поради заболяване; 4/ налага на ИД на ДФЗ ПАМ-в 30дневен срок от съобщаването на решението да предприеме действия за промяна на ВПЗС на ДФЗ, за което да уведоми КЗД. Решението е връчено на жалбоподателя на 10.03.25г, жалбата до Съда е от 24.03.25г.

По адм. преписка не са събирани никакви доказателства. Липсват по преписката доказателства, че: К. е в служебно правоотношение с ДФЗ към 01.01.23г; че е отсъствала над 6 месеца през 2022г; че няма годишна оценка за 2022г; че със Заповед № 03-РД/4593/02.10.23г на ИД на ДФЗ са увеличени заплатите със задна дата от 01.01.23г/но не и нейната/; че със Заповед от 18.01.23г ИД на ДФЗ е утвърдил ВПЗС на ДФЗ; че тя е подала заявление за участие в конкурентен подбор през 2023г; че не е допусната до участие в този вътрешен конкурс.

Тези доказателства са изискани от ответника и събрани за първи път от Съда-с Разпореждане № 29823/12.09.25г. Видно от чл.1 на ВПЗС на ДФЗ, те са одобрени от ИД на ДФЗ на 18.01.23г на

основание ЗА, ЗДСл, КТ,ЗДБРБ за 2023г, НЗСДА, КДА, НПКДА, НДРЗ и всички други нормативни актове, уреждащи заплатите на служителите в дър.администрация, като чл.10 има 3 алинеи с разнородни и многобройни хипотези кога и как се увеличават заплатите. Видно от досието на К.: същата има ЕР на ТЕЛК от 16.02.17г/с 0% трайна неработоспособност/, като с ЕР на ТЕЛК от 24.04.23г има за първи път определен процент на трайна неработоспособност /91%- не може да работи с токсични вещества или тежък физически труд;/ с ЕР на ТЕЛК от 21.02.25г процентът е намален на 80%; на 12.04.21г е отправила предизвестие за напускане, което сама е оттеглила на 23.04.21г; последната ѝ годишна оценка преди жалбата до КЗД е от 2021г; през м.03.23г е била в неплатен отпуск поради участието си в изборите за народни представители на 02.04.23г/регистрирана е като кандидат за народен представител;/ на 20.10.23г е отправила запитване до ИД на ДФЗ- защо не ѝ е повишена заплатата и защо не е допусната до конкурс, обявен на 20.06.23г/недопусната с мейл от 07.07.23г;/със Заповед от 13.06.25г, считано от 17.06.25г/в хода на съд.производство/- е преназначена като „главен експерт“/след конкурентен подбор между 5ма служители/.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му по закон. Решението е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Решението е проц. и мат.незаконосъобразно, по следните съображения:

1/ Въпреки, че с жалбите до КЗД К. претендира нарушения по чл.14 и чл.15 от 3ЗДискр и дискриминация по признак „лично положение“, извършени от ИД на ДФЗ, преписката е образувана и производството е проведено само за нарушения по чл.14 и чл.15 от 3ЗДискр. Само за такова производство е уведомен и ответникът/не е уведомяван, че производството се води и за дискриминация и по какви признаци/. Проц. права на ответника са нарушени- не му е посочено правилно за какво се води адм.производство.

2/ Въпреки това, Решението съдържа и диспозитиви относно осъществена дискриминация от ИД на ДФЗ по 3 признака/ възраст, увреждане и лично положение/. От една страна признаците „възраст“ и „увреждане“ изобщо не са претендирани от К., от друга страна произнасянето по 3 признака изисква произнасяне от 5-членен състав на КЗД/а произнасянето е от 3-членен състав/.

3/ В Решението има диспозитив направо за налагане на глоба за осъществена дискриминация по признаци „възраст“ и „лично положение“, но няма диспозитив за установяване на извършена такава от ИД на ДФЗ.

4/ В адм.производство не са събрани никакви доказателства относно релевантните факти, изложени в жалбите и в становището на ответника по тях.

5/ След като К. не е посочила указаните ѝ факти по чл.9 от 3ЗДискр, то доказателствената тежест не се е обърнала и тя дължи доказване на твърденията си пред КЗД.

6/ С диспозитив на Решението е установено, че чл.10 от ВПЗС на ДФЗ, утвърдени на 18.01.23г, създават неравно третиране/непряка дискриминация по чл.4 ал.3 от 3ЗДискр/ по признак „увреждане“ - спрямо държавни служители, които са отсъствали повече от 6 месеца поради

заболяване. От една страна чл.10 съдържа 3 алинеи с разнородни и многобройни хипотези кога и как се увеличават заплатите. Не всички от тях обаче касаят отсъствие за повече от 6 месеца и респ. липсата на годишна оценка за годината, предхождаща увеличението на заплатите. Освен това, видно от становището на ответника до КЗД- увеличението не е само за лицата със служебно правоотношение към 01.01.23г, но и за лицата на трудово правоотношение. КЗД обаче намира, че е налице дискриминация само за тези на служебно правоотношение/държавните служители/. Освен това КЗД намира, че е налице дискриминация само ако отсъствието над 6 месеца е поради заболяване, но не и по други причини. Следователно, самото установяване на КЗД се явява дискриминационно/не третира еднакво всички работещи в ДФЗ и всички отсъстващите за над 6 месеца/. В допълнение, видно от становището на ответника до КЗД- и други лица не са получили увеличение на заплатата и не са били допуснати до конкурентния подбор по същата причина - липса на годишна оценка за 2022г /и в частност – липса на годишна оценка за 2022г поради отсъствие над 6 месеца през 2022г/. КЗД обаче изобщо не е разглеждала хипотезата на наличие на други лица в сравнимо сходно положение като К., а направо е изведен извод за осъществена спрямо нея дискриминация.

7/ Конкретно да се увеличат заплатите от 01.01.23г на всички лица с действащо трудово или служебно правоотношение с ДФЗ към тази дата, въз основа на годишната им оценка за 2022г, е предвидено с подзаконов нормативен акт- чл.67 от Постановление № 108/09.08.23г за изпълнение на дър.бюджет на РБ за 2023г. Утвърдените ВПЗС на ДФЗ, утвърдени на 18.01.23г от ИД на ДФЗ /вътрешнослужебен акт/, както и Заповед № 03-РД/4593/02.10.23г на ИД на ДФЗ за увеличение на индивидуалните заплати в ДФЗ/инд.адм.акт/, само пресъздават правните норми на подзаконовия норм.акт.

8/ Принципно, съгл. чл. 12 от НЗСДА/подзаконов норм.акт/ - увеличаването на заплатата се прави въз основа на последната годишна оценка, като това е предвидено законово /чл.67 ал.5 т.1 от ЗДСл/.

9/ Принципно, съгл. чл. 30 от НУРОИСДА/подзаконов норм.акт/, за да участва във вътрешен конкурс за по-високата длъжност, служителят следва да има годишна оценка за 2022г.

10/ Принципно, съгл. чл. 6 ал.3 от НУРОИСДА/подзаконов норм.акт/, при отсъствие над 6 месеца през годината не се прави годишна оценка.

11/ Изводът е, че дори да се променят ВПЗС на ДФЗ/каквато ПАМ е издадена/, остават в сила цитираните по-горе подзаконови норм.актове и закони. Следователно, ПАМ няма да постигне ефекта, за който е издадена.

Съдът намира, че Решението противоречи и на целта на закона-ЗЗДискр, като установява превратно упражняване на правомощията на КЗД.

При този изход на спора/основателна жалба/, на жалбоподателят се дължат разноски – 200лв/102.26евро/ мин. размер на юрк.възнаграждение по чл. 24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК.

Водим от горното и на осн. чл 171 ал.2 и чл.173 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 77/28.02.25г на КЗД, по жалба вх.№ 16-10-48/24.03.25г на ИД на ДФЗ.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация да заплати на Държавен Фонд „Земеделие“ сумата от 102.26евро разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

съдия: